

15. Credo in Deum...

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- Ukazanie złożoności i trudności prawd wiary katolickiej;
- Uzmysłowanie konieczności przyjęcia całości depozytu wiary;
- Pogłębienie rozumienia treści *Credo* i *Składu apostolskiego*.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

Uczeń:

- Na podstawie fragmentów biblijnych podaje przykłady wyznania wiary Jana Chrzciciela i Szymona Piotra;
- Wymienia z pamięci *Główne prawdy wiary* i *Wyznanie wiary*;
- W tekstach *Credo* i *Składu apostolskiego* wyszukuje podobieństwa i różnice w *Symbolach wiary*;
- Po lekcji podaje formuły wyznania wiary;
- Na podstawie wiedzy osobistej wymienia *Główne prawdy wiary*;
- Wylicza różnice i podobieństwa między *Głównymi prawdami wiary* a *Credo* i *Składem apostolskim*;
- Sam redaguje własną formułę wiary.

3. POJĘCIA, POSTACI

- *Credo*;
- Wiara;
- *Symbol apostolski*;
- *Credo nicejsko-konstantynopolitańskie*;
- *Główne prawdy wiary*.

4. WARTOŚCI

- Osobiste doświadczenie wiary.

5. SCHEMAT LEKCJI

- Wprowadzenie w tematykę wiary;
- Biblijne przykłady wyznania wiary;

- Symbole wiary;
- Formuła wiary.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie:

Metoda – prawda czy fałsz. Nauczyciel prosi uczniów, aby na kartkach wypisali jakieś informacje, prawdziwe lub fałszywe, ale prawdopodobne; uczniowie pracują w grupach; po zakończonej pracy przedstawiciel grupy odczytuje informację na forum, a klasa określa, czy to prawda, czy fałsz.

Rozwinięcie tematu:

Metoda – praca z tekstem. Nauczyciel ukazuje biblijne przykłady wyznania wiary: Jan Chrzciciel, Szymon Piotr – praca z tekstami wyszukanyymi w Piśmie Świętym lub podręczniku (J 1, 29-34, Mt 16, 13-19).

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel zadaje pytanie:

- W co wierzą katolicy? Jakie formuły streszczają wiarę katolicką?
Przewidywana odpowiedź: *Symbole wiary: Credo, Skład apostołski.*

Metoda – wykład. Nauczyciel przedstawia *Symbole wiary* Kościoła katolickiego i historię ich powstania. Może posłużyć się tekstami z podręcznika, ze szczególnym uwzględnieniem ramki „Zapamiętaj”.

Metoda – praca z tekstem. Nauczyciel prosi uczniów o rozdanie wydrukowanych na kartkach tekstów *Credo* i *Składu apostołskiego*. Uczniowie wyszukują w tekstach podobieństwa i różnice w *Symbolach* i zaznaczają je różnymi kolorami, np. zielonym – podobieństwa; czerwonym – różnice. Po zakończonej pracy wyznaczeni uczniowie podają, jakie dostrzegli podobieństwa, a jakie różnice.

Nauczyciel prosi uczniów o przypomnienie *Głównych prawd wiary*. Zadaje pytanie:

- Jaka jest wzajemna relacja *Głównych prawd wiary* i *Credo*?

Zakończenie:

Wiarę można wyznawać, posługując się różnymi formułami. Każdy jednak powinien dać własną odpowiedź wiary:

- W co wierzysz? – nauczyciel proponuje pracę samodzielną z formularzami (wyjaśnienie poniżej).

Notatka:

Własna krótka formuła wiary: praca samodzielna – formularz sms (np. z zachowaniem maksymalnej długości 3x160 znaków = 480 znaków).

Korelacja z edukacją szkolną:

- Język polski – przykłady świadectw wiary w Boga;
- Historia – czas powstania *Symboli wiary*.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Alternatywny sposób rozpoczęcia lekcji może polegać na przeczytaniu razem z uczniami świadectwa zamieszczonego w podręczniku ucznia i krótkiej dyskusji zmierzającej do odpowiedzi na poniższe pytania:

- Czy łatwo jest we współczesnym świecie wyznawać wiarę w Boga?
- Na czym może polegać wyznanie wiary?

Można również przeczytać wspólnie komentarz papieski do wydarzenia pod Cezareą.

Przechodząc do omawiania *Symboli wiary* nauczyciel może zadać pytania z podręcznika:

- Jak dziś wyznajemy wiarę?
- Skąd wzięły się teksty wyznania wiary, którymi posługujemy się w pacierzu lub w kościele podczas liturgii?

To może być zadane jako praca domowa

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA NA LEKCJI

TEKST
ŹRÓDŁOWY

Twoje Credo niech będzie dla ciebie jak zwierciadło! Przeglądaj się w nim, aby zobaczyć, czy we wszystko, o czym deklarujesz, że wierzysz, wierzysz rzeczywiście. I raduj się każdego dnia swoją wiarą.

Św. Augustyn

Wyznanie wiary dokonane przez Piotra pod Cezareą Filipową:

MÓW PANIE

A kiedy przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, wtedy zapytał Jezus uczniów: Za kogo mają ludzie Syna Człowieczego? A oni odpowiedzieli: Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, a jeszcze inni za Jeremiasza lub za któregoś z proroków. Zapytał ich:

A wy za kogo Mnie uważacie? Odpowiadając na to Szymon Piotr rzekł: Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego. A Jezus oświadczył: Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony, gdyż nie ciało ani nie krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. A oto Ja mówię ci: Ty jesteś Piotr [skała], i na tej skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go. Tobie dam klucze królestwa niebieskiego: Cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebie, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane i w niebie.

Mt 16, 13–19

Tak oto nawiązuje do tego wydarzenia papież Jan Paweł II:

KOŚCIÓŁ
NAUCZA

„Wy za kogo Mnie uważacie?”. Jezus zadaje to pytanie swoim uczniom pod Cezareą Filipową. Szymon Piotr odpowiada: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” (Mt 16, 16). Nauczyciel ze swej strony kieruje do niego zaskakujące słowa: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, Synu Jony. Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie” (Mt 16, 17). Jakie jest znaczenie tego dialogu? Dlaczego Jezus chce usłyszeć, co ludzie o Nim sądzą? Dlaczego chce wiedzieć, co sądzą o Nim Jego uczniowie?

Jezus pragnie, aby Uczniowie uświadomili sobie to, co kryje się w ich umysłach i sercach, i by wyrazili swoje przekonanie. Równocześnie jednak wie, że to nie będzie tylko ich własny osąd, ale wyrażenie tego, co Bóg wlał w ich serca wraz z łaską wiary. To wydarzenie spod Cezarei Filipowej wprowadza nas niejako do „laboratorium wiary”. Odślania tajemnicę początku i dojrzewania wiary. Najpierw jest łaska objawienia: wewnętrzne, niewyraźne oddawanie się Boga człowiekowi. Za nią idzie wezwanie do udzielenia odpowiedzi. W końcu jest odpowiedź człowieka – odpowiedź, która odtąd będzie musiała nadawać sens i kształt całemu jego życiu.

Oto czym jest wiara! Jest odpowiedzią człowieka rozumnego i wolnego na słowo Boga żywego. Pytania, które zadaje Chrystus, odpowiedzi, jakich udzielają Apostołowie, a na końcu

Szymon Piotr, stanowią poniekąd sprawdzian dojrzałości wiary tych, którzy są najbliżsi Chrystusowi.

Jan Paweł II, Tor Vergata, 19.08.2000

Żadne ludzkie sformułowanie nie wyczerpie w stu procentach poznania Boga, ale jednocześnie jest jakąś potrzebną nam syntezą, abyśmy mogli wchodzić w bogaty świat naszej wiary. Można by powiedzieć, że powinniśmy je traktować jako zaproszenie. Katolik nie może ograniczyć się do pamięciowego opanowania takiej czy innej formuły wyznania wiary. One mogą nam jedynie pomóc uporządkować i usystematyzować treści naszej wiary, czyli treści, jakie Bóg nam dał o sobie poznać. W kolejnych lekcjach będziemy starali się omówić wyznanie wiary Kościoła, opierając się właśnie o sześć *Głównych prawd wiary*.

ZASTANÓW SIĘ

- Czy z wiarą i zrozumieniem odmawiasz w pacierzu wyznanie wiary?
- Czy starasz się rozważyć zawarte w *Symbolu wiary* prawdy objawione?
- Co możesz zrobić dziś dla rozwoju swojej własnej wiary?